



## **ROZSUDOK**

### **V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu: **A. Z., B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2008/02066/TMC zo dňa 27. novembra 2008, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 98/09-30 zo dňa 07. septembra 2011, jednomyseľne

#### **r o z h o d o l :**

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 98/09-30 zo dňa 07. septembra 2011 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

#### **O d ô v o d n e n i e**

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2008/02066/TMC zo dňa 27.11.2008 a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný zmenil rozhodnutie Obvodného úradu v Michalovciach, odboru všeobecnej vnútornej správy č. AM/2008/00027 zo dňa 10.07.2008 tak, že:

1/ žalobcu uznal vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch), ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že dňa 11.02.2007 v čase okolo 10:50 hod. pred Rímskokatolíckym kostolom v obci B. rukami sotil do A. H., ktorá následkom sotenia spadla na zem a utrpela pohmoždenie hlavy, podvrtnutie pravého kolena ľahké s dobou liečenia a práceneschopnosti do 6 dní, čím takto A. H. z nedbanlivosti ublížil na zdraví.

Za uvedený priestupok bola žalobcovi podľa ustanovenia § 49 ods. 2 s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch uložená sankcia, pokuta vo výške 400,-Sk, a povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 500,-Sk.

2/ V časti rozhodnutia, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť dňa 09.09.2006, žalovaný konanie podľa § 76 ods. 1 písm. f/ zákona o priestupkoch zastavil z dôvodu zániku zodpovednosti za priestupok.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že spáchanie priestupku žalobcom bolo v konaní dostatočne preukázané a usvedčili ho výpovede svedkov A. M., E. S., poškodenej A. H. ako i jeho samotného. Žalobca sám priznal, že poškodenú sotil, následkom čoho spadla na zem. Podľa krajského súdu nie je podstatné, či sa použije termín „rukami sotil“ alebo „napadol“, ale je zrejmé, že žalobca použil voči inému násilie a to, čo nazval obranou voči hroziacemu útoku, mohol správny orgán vyhodnotiť jedine ako konanie neprimerané, ktoré presiahlo mieru zodpovedajúcu útoku alebo hroziaceho útoku. Dôvodnosť obáv z útoku poškodenej žalobca dostatočne neobhájil a naopak, v správnom konaní bolo preukázané, že poškodená sa chcela so žalobcom len zhovárať, nie ho fyzicky napadnúť, a preto ku žiadnej obave nemal presvedčivý dôvod. Z priebehu udalostí ako na seba nadväzovali bolo zrejmé, že žalobca sotil do poškodenej, pričom v príčinnej súvislosti s jeho konaním spadla na zem a utrpela pohmoždenie hlavy, ľahké podvrtnutie pravého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti do 6 dní, čím jej takto z nedbanlivosti ublížil na zdraví.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 98/09-30 zo dňa 07.09.2011 zrušil a priestupkové konanie zastavil. Namietal, že podľa jeho názoru Slovenská republika odmieta ochranu jeho práv a oprávnených záujmov ako farára Rímskokatolíckej farnosti B., navyše neoprávnenou exekúciou EX 432/2006 mu bol znemožnený riadny výkon funkcie vo farnosti B. V kontexte toho sa rieši podanie, trestné oznámenie A. H. (riešené v priestupkovom konaní SVS-230-2008/02066/TMC, ktoré samo osebe nie je priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu), keďže jej zámerom nie je chrániť svoje práva a oprávnené záujmy, ale ide o nový útok proti nemu. Skutok, ktorým sa zaoberal Krajský súd v Bratislave ako predmet priestupku v rozsudku č. k. 2S 98/09-30 zo dňa 07.09.2011 je v podstate bezpredmetný v porovnaní s jeho poškodením, na ktorom sa fyzicky zúčastnila A. H. Ak aj došlo k nejakej ujme, tak iba u neho a jeho konanie bola len primeraná a oprávnená obrana, ktorú mohla a mala predpokladať. Nikto ju nepoveril, aby sa zapojila do riešenia cirkevných problémov a to ešte spôsobom, ktorý je sám osebe prinajmenšom priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu a ani neuprela žiadnu fyzickú ujmu. Má dlhodobé zdravotné problémy, ktoré iba podsunula ako dôkaz údajného napadnutia. V priestupkovom konaní nebolo prešetrené, či pád na zem nebol spôsobený vlastným zdravotným stavom poškodenej, pretože podľa jeho informácii má iba jedno oko a jej priestorová orientácia je zdravotne narušená. Rozsudok prvostupňového súdu preto vníma ako nechotu vec riešiť.

Žalovaný sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu stotožnil s rozsudkom krajského súdu a zotrval na obsahu vyjadrenia k podanej žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky [www.supcourt.gov.sk](http://www.supcourt.gov.sk), [www.nsud.sk](http://www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu súdneho a administratívneho spisu zistil, že Obvodný úrad v Michalovciach, odbor všeobecnej vnútornej správy ako vecne a miestne príslušný orgán podľa § 4 zákona č. 515/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 55 a § 57 zákona o priestupkoch a § 46 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) vydal dňa 10.07.2008 rozhodnutie č. AM/2008/00027, ktorým žalobcu uznal vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch a priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch, ktorých sa dopustil na skutkovom základe, že:

Dňa 09.09.2006 v čase okolo 12.30 hod. na Rímskokatolíckom kostole v obci Z. K. poškodil zámok na vchodových dverách kostola tým spôsobom, že ho pomocou hasáka vylomil, čím takto pre Rímskokatolícky arcibiskupský úrad Košice, farnosť B. poškodením cudzej veci úmyselne spôsobil škodu vo výške 150,-Sk,

a dňa 11.02.2007 v čase okolo 10.50 hod. pred Rímskokatolíckym kostolom v obci B. rukami sotil do A. H., ktorá následkom sotení spadla na zem a utrpela pohmoždenie hlavy, ľahké podvrtnutie pravého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti do 6 dní, čím takto A. H. z nedbanlivosti ublížil na zdraví.

Za uvedené bola žalobcovi uložená sankcia – pokuta vo výške 800,-Sk, povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 500,-Sk, a ďalším výrokom poškodená strana Rímskokatolícky arcibiskupský úrad Košice s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianskoprávne konanie.

Na základe podaného odvolania žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobcovi uložil sankciu – pokutu vo výške 400,-Sk a konanie o skutku zo dňa 09.09.2006 zastavil z dôvodu zániku zodpovednosti za priestupok. V odôvodnení uviedol, že pri ukladaní sankcie za skutok zo dňa 11.02.2007, priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, žalovaný prihliadol na všeobecné pravidlá ustanovenia § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch, ako aj konkrétne okolnosti prípadu a to, že obvinený sa k spáchaniu priestupku priznal a doteraz nebol riešený v priestupkovom konaní.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolaací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. k úplným a výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými sa stotožňuje, dodáva:

Podľa § 49 ods. 1 zákona o priestupkoch, **priestupku sa dopustí ten, kto**

- a) inému ublíži na cti tým, že ho urazí alebo vydá na posmech,
- b) inému z nedbanlivosti ublíži na zdraví.**

**Na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti**, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie (§ 3 zákona o priestupkoch).

*Priestupok je spáchaný z nedbanlivosti*, ak páchatel' nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol (§ 4 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch).

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku *rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci*. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Žalobca do zápisnice o prejednaní priestupku na ústnom pojednávaní dňa 01.07.2008 uviedol: „K výpovedi oznamovateľky pani H. chcem uviesť, že je pravdou, že som do nej sotil, pričom spadla na zem, ale ja som jej ublížiť nechcel. Sotil som do nej preto, lebo som sa bál, aby ma nenapadla, nakoľko sú v dedine dva tábory veriacich a ona patrí k tej druhej skupine, ktorá je proti mne, ako proti farárovi farnosti B. To, že som do nej sotil, som bral ako primeranú obranu, nakoľko som sa naozaj bál, že ma aj fyzicky napadnú, lebo bol na to dôvod, keďže sú také dve skupiny rozoštvaných veriacich. Tak to vyzerá, že pani H. postavili na čelo skupiny, ktorá je proti mne. Ja som jej však v žiadnom prípade nechcel úmyselne ublížiť.“

Treba poznamenať, že zavinenie je založené na intelektuálnej a vôľovej zložke a existujú dva druhy zavinenia; úmyselné a nedbanlivostné. Rozdiel medzi nimi je v tom, že pri zavinení z nedbanlivosti, pri vedomej nedbanlivosti, páchatel' priestupku vie, že môže spôsobiť následok, kým pri nevedomej nedbanlivosti o tejto možnosti ani nemusí vedieť. **U páchatel'a páchajúceho priestupok z nevedomej nedbanlivosti je zodpovednosť založená na povinnosti osoby predvídať určité skutočnosti, a preto sa od nej vyžaduje určitá miera opatrnosti.** Podmienky zodpovednosti sú ustanovené kumulatívne spojením prvkov, ktoré sú rovnocenné, t.j. vedieť mal a mohol. V danej veci boli naplnené znaky skutkovej podstaty priestupku, vrátane jeho *subjektívnej stránky tým, že žalobca vzhľadom na vek poškodenej mal predpokladať, že môže spadnúť a spôsobiť si zranenia.*

Podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu do 33 €, za priestupok podľa odseku 1 písm. b) až d) a písm. f) pokutu do 99 € a za priestupok podľa odseku 1 písm. e) pokutu do 331 €.

Dokazovaním vykonaným v správnom konaní bolo z vyjadrení poškodenej, svedkov A. M., E. S., Mgr. M. P., Rímskokatolíckej cirkvi, Arcibiskupstvo Košice aj samotného žalobcu preukázané, že sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a nebolo možné uveriť jeho námietke, že to bol on, kto bol napadnutý. Keďže v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa už správne orgány alebo prvostupňový súd

nevysporiadali, najvyšší súd považuje výšku pokuty uloženej v dolnej hranici možného zákonného rozpätia, ktorú žalovaný v rozhodnutí dostatočným spôsobom odôvodnil, za primeranú.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 98/09-30 zo dňa 07.09.2011 ako vecne správny potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, ich náhradu nepriznal.

**P o u č e n i e** : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 03. apríla 2012

**JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD., v.r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:  
Emília Čičková